

POSTANOWIENIE

Dnia 9 maja 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Antoni Bojańczyk

w sprawie **H. S.**,
oskarżonej z art. 216 § 1 k.k.,
wobec której postępowanie karne, na podstawie art. 66 § 1 k.k. w zw. z art. 67 § 1 k.k., warunkowo umorzono na okres roku próby,
po rozpoznaniu w Izbie Karnej
na posiedzeniu bez udziału stron w dniu 9 maja 2025 r.,
zażalenia oskarżonej
na zarządzenie Przewodniczącego IV Wydziału Karnego Odwoławczego Sądu Okręgowego w Bydgoszczy z dnia 3 stycznia 2025 r.,
o odmowie przyjęcia wniosku o sporządzenie i doręczenie uzasadnienia wyroku Sądu Okręgowego w Bydgoszczy z dnia 19 grudnia 2024 r., sygn. akt IV Ka 916/24
na podstawie art. 437 § 1 k.p.k.

p o s t a n o w i ł

utrzymać w mocy zaskarżone zarządzenie.

[PŁ]

UZASADNIENIE

Przewodniczący IV Wydziału Karnego Odwoławczego Sądu Okręgowego w Bydgoszczy, zarządzeniem z dnia 3 stycznia 2025 r., odmówił przyjęcia wniosku oskarżonej H. S. o sporządzenie i doręczenie uzasadnienia wyroku Sądu Okręgowego w Bydgoszczy z dnia 19 grudnia 2024 r., sygn. akt IV Ka 916/24, gdyż

oskarżona złożyła ten wniosek w dniu 28 grudnia 2024 r., a więc z przekroczeniem zawitego siedmiodniowego terminu, określonego w art. 422 § 1 k.p.k.

Na powyższe zarządzenie zażalenie wniosła oskarżona. Nie sformułowała żadnych zarzutów, a jedynie przyznała, że wniosek o sporządzenie i doręczenie uzasadnienia wyroku Sądu Okręgowego w Bydgoszczy z dnia 19 grudnia 2024 r., sygn. akt IV Ka 916/24 wysłała do ww. sądu w dniu 28 grudnia 2024 r., zaś na rozprawę, na której zapadł wyrok nie mogła przybyć z powodu choroby. Podała też, że jej obecność na rozprawie nie była obowiązkowa, ponadto przekonana była, że „wyrok zapadnie później”, a obliczając termin na złożenie wniosku o uzasadnienie wyroku „nie wlicza się niedziel i świąt”. Zaznaczyła przy tym, że spóźniła się „tylko o jeden dzień” i nie zna przepisów prawa. W dalszej części zażalenia szeroko przedstawiła stan sprawy, własną ocenę zeznań świadków, kwestionując przy tym postawiony wobec niej zarzut i dowodząc swojej niewinności.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Zażalenie nie zasługuje na uwzględnienie.

W zaskarżonym zarządzeniu wskazano, że oskarżona H. S. złożyła wniosek o sporządzenie i doręczenie uzasadnienia wyroku Sądu Okręgowego w Bydgoszczy z dnia 19 grudnia 2024 r., sygn. akt IV Ka 916/24 (w placówce pocztowej) w dniu 28 grudnia 2024 r., tj. jeden dzień po terminie. Zaznaczono, że stosownie do treści przepisu art. 422 § 1 k.p.k. stosowanego w postępowaniu odwoławczym (art. 458) w oparciu o art. 457 § 2 k.p.k. termin 7-dniowy do złożenia wniosku o sporządzenie i doręczenie uzasadnienia wyroku, rozpoczął swój bieg od daty ogłoszenia wyroku, tj. od dnia 19 grudnia 2024 r. Wprawdzie H. S. nie była obecna przy ogłoszeniu wyroku, na co wskazuje się w zarządzeniu upoważnionego sędziego (przewodniczącego), jednak nie oznacza to innego biegu terminu, o którym jest mowa w przepisie art. 422 § 1 k.p.k. — bez względu na przyczynę nieobecności wnioskodawcy podczas ogłaszania wyroku. Należy zauważyć i zaakcentować, że o terminie rozprawy apelacyjnej, na której zapadł wyrok, oskarżona, jak i jej obrońca zostali prawidłowo zawiadomieni (*k. 147 i k. 151*). Żadne z nich nie wystąpiło z wnioskiem o odroczenie terminu rozprawy apelacyjnej, nie usprawiedliwiło też swojej nieobecności. Wskazany zatem termin do złożenia przedmiotowego wniosku upłynął w dniu 27 grudnia 2024 r., co w konsekwencji spowodowało odmowę jego przyjęcia.

Powyższe ustalenia – w istocie niekwestionowane przez skarżącą – uznać należy za prawidłowe. Znajdują one potwierdzenie w aktach sprawy II K 296/23, z których wynika, że wniosek o sporządzenie i doręczenie uzasadnienia wyroku sądu odwoławczego oskarżona złożyła w dniu 28 grudnia 2024 r. (sporządziła go w dniu 27 grudnia 2024 r., a w dniu 31 grudnia 2024 r. wpłynął on do Biura Podawczego Sądu Okręgowego w Bydgoszczy – zob. koperta k. 156, wniosek opatrzony prezentatą k. 155), a więc z przekroczeniem zawitego siedmiodniowego terminu, określonego w art. 422 § 1 k.p.k. Skarżąca w uzasadnieniu zażalenia jako przyczynę niedochowania 7-dniowego terminu do złożenia wniosku o sporządzenie i doręczenie uzasadnienia wyroku wskazuje powody zdrowotne (bliżej nieokreśloną chorobę), jednakże na tę okoliczność nie przedstawiła żadnego dowodu w postaci dokumentacji medycznej, co czyni ją gołosłowną, a przy tym nieuzasadnioną w sytuacji, gdy o terminie rozprawy apelacyjnej w dniu 19 grudnia 2024 r., na której zapadł wyrok, została prawidłowo zawiadomiona i nie podjęła osobiście bądź przez obrońcę żadnych kroków (faktycznych i prawnych) wskazujących na zainteresowanie postępowaniem odwoławczym (apelacyjnym), w szczególności jego wynikiem. Jej przypuszczenia, że „wyrok zapadnie później”, czy te dotyczące obliczenia terminu na złożenie wniosku o uzasadnienie wyroku, podobnie jak i usprawiedliwienia, że spóźniła się „tylko o jeden dzień” i nie zna przepisów prawa, zestawione z faktem reprezentowania jej przez profesjonalnego obrońcę czy dochowania terminu do złożenia przedmiotowego zażalenia — w kontekście jednoznacznej regulacji procesowej dotyczącej terminu na złożenie wniosku o sporządzenie na piśmie i doręczenie uzasadnienia wyroku — należy uznać za całkowicie chybione.

W tym stanie rzeczy, słusznie odmówiono przyjęcia wniosku oskarżonej H. S. o sporządzenie i doręczenie uzasadnienia wyroku sądu odwoławczego, gdyż został on złożony po upływie terminu zawitego z art. 422 § 1 k.p.k., czego skarżąca skutecznie nie podważa. Dlatego zaskarżone zarządzenie nie może być wzruszone.

Kierując się powyższym, Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji postanowienia.

[PŁ]

[r.g.]

[r.g.]